

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/553/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212933
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912212933.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporkyni Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/185/2012-48 zo dňa 10. 12. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, nakoľko z obsahu návrhu na prerušenie konania nezistil dôvody na prerušenie konania v súlade s ust. § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP). Konštatoval, že o námietke zaujatosti rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 10. 10. 2012 sp. zn. 41NcC/86/2012, ktorým krajský súd zákonnú sudkyňu v tejto veci nevytlúčil z konania. Zo sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota bol z prejednávania a rozhodovania vylúčený JUDr. Zoltán Boros. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ s týmto rozhodnutím nie je spokojný a podal preto sťažnosť na Ústavný súd SR nie je dôvodom na prerušenie konania, tak ako to navrhovateľ navrhuje. Okresný súd zdôraznil, že o námietke zaujatosti bolo už právoplatným rozhodnutím súdu rozhodnuté a poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013 v obdobnej veci, kde NS SR vyslovil názor, že „sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania“. Okresný súd ďalej uviedol, že NS SR už v iných veciach vyslovil názor, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť spor, v ktorom je žalovaným súd, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo (uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc 14/2010 z 31. 05. 2010). Na základe uvedených skutočností okresný súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) OSP nie je dôvodný a preto návrh na prerušenie konania zamietol.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa navrhovateľ odvolal. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP), pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ďalej uviedol, že dôvod na prerušenie konania súdu preukázal. Už v návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič podľa navrhovateľa nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Sudkyňa Okresného súdu Rimavská Sobota má podľa navrhovateľa pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno podľa navrhovateľa vzhladnúť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude podľa navrhovateľa zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Podľa navrhovateľa nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo, naďalej vykonávali úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľa zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) ako aj práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Navrhovateľ pripojil k návrhu aj fotokópiu ústavnej sťažnosti, v ktorej tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41NcC/101/2012 boli porušené jeho základné práva a slobody.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané vedenie takého konania, pre ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP prerušiť. Odvolací súd poukazuje okrem argumentov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo 727/2011, v ktorom NS ČR vyslovil názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevyklučuje z prejednávania a rozhodovania veci o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci mala byť navrhovateľovi spôsobená škoda.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že sťažnosť navrhovateľa adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ktorú navrhovateľ pripojil k návrhu na prerušenie konania sa týka uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41NcC/101/2012, teda iného ako je uznesenie, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený rozhodoval o námietke zaujatosti týkajúcej sa tejto veci. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že aj keby pripojil navrhovateľ k návrhu na prerušenie konania sťažnosť adresovanú Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ktorá sa týka tohto konania, nebol by daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ OSP, pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorou navrhovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožných veciach napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013 sp. zn. I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, ktorými Ústavný súd SR sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského

súdu v Banskej Bystrici o nevyhlásení všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že okresný súd dospel k správne mu záveru, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) OSP nie je dôvodný, preto odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.